

Teste grilă pentru examenele de an, licență și admitere în profesiile juridice

- Drept civil Drept procesual civil
- Drept penal Drept procesual penal

Ediția a 6-a revizuită și adăugită

Coordonatori:
Prof. univ. dr. Iosif R. Urs
Conf. univ. dr. Gabriel-Liviu Ispas

CAPITOLUL I

TEORIA GENERALĂ. PERSOANELE

Secțiunea I. Teoria generală

§1. Teste grilă

1. Dreptul subiectiv civil real este un drept:

- a) patrimonial, relativ, opozabil *inter partes*;
- b) patrimonial, absolut, opozabil *erga omnes*;
- c) nepatrimonial, absolut, opozabil *erga omnes*.

2. Dreptul subiectiv civil de creanță este un drept:

- a) patrimonial, absolut, opozabil *inter partes*;
- b) patrimonial, relativ, opozabil *inter partes*;
- c) patrimonial, relativ, opozabil *erga omnes*.

3. Obligația de „a da” constă în îndatorirea:

- a) de a preda un lucru;
- b) de a plăti o sumă de bani;
- c) de a transmite sau de a constitui un drept real.

4. În raport de obiectul lor, obligațiile se clasifică în:

- a) obligații de a da, a face și a nu face;
- b) obligații perfecte și obligații imperfecte;
- c) obligații *propter rem* și *scriptae in rem*.

5. Obligația de a da se consideră îndeplinită în momentul:

- a) executării lucrării sau prestării serviciului;
- b) predării efective a lucrului, obiect al contractului;
- c) încheierii de către părți a contractului.

6. Potrivit Codului civil, sunt bunuri imobile prin natura lor (art. 537):

- a) terenurile, izvoarele și cursurile de apă;
- b) lucrările fixate în pământ cu caracter temporar;
- c) părțile integrate într-un imobil care sunt temporar detașate de acesta.

7. Potrivit Codului civil, sunt bunuri imobile prin determinarea legii [art. 542 alin. (1)]:

- a) fructele și recoltele neculese încă;
- b) drepturile de creanță;
- c) drepturile reale asupra bunurilor imobile.

8. Potrivit Codului civil, sunt bunuri mobile prin determinarea legii [art. 542 alin. (2)]:

- a) fructele și recoltele neculesse încă;
- b) toate drepturile de creanță;
- c) drepturile patrimoniale asupra bunurilor mobile.

9. Potrivit Codului civil (art. 540), fructele și recoltele neculesse încă sunt bunuri:

- a) imobile prin natura lor;
- b) mobile prin anticipație;
- c) imobile prin obiectul la care se aplică.

10. Sunt bunuri imobile prin destinație, în sensul art. 538 C.civ.:

- a) materialele separate în mod provizoriu de un imobil;
- b) undele electromagnetice;
- c) lucrările fixate în pământ cu caracter permanent.

11. Se dobândesc prin separație:

- a) fructele naturale;
- b) fructele industriale;
- c) fructele civile.

12. Se dobândesc „zi de zi”, prin simpla curgere a timpului:

- a) fructele naturale;
- b) fructele industriale;
- c) fructele civile.

13. Se produc periodic și fără consumarea substanței bunului:

- a) fructele naturale și industriale;
- b) bunurile frugifere;
- c) produsele.

14. Bunurile frugifere sunt bunuri care:

- a) produc periodic, cu consumarea substanței lor, fructe;
- b) nu produc fructe;
- c) produc periodic, fără consumarea substanței lor, fructe.

15. Prerogativa urmăririi constă în posibilitatea titularului:

- a) unui drept patrimonial de a pretinde bunul de la orice persoană la care acesta s-ar afla;
- b) unui drept real de a pretinde bunul de la orice persoană la care acesta s-ar afla;
- c) unui drept de creanță de a urmări bunul în mâinile oricărei persoane s-ar afla.

16. Foloasele trase dintr-un bun cu consumarea substanței sunt:

- a) produse;
- b) fructe industriale;
- c) fructe civile.

§2. Răspunsuri corecte

Grila	Răspuns corect	Temei
1	b)	<i>Dreptul subiectiv civil patrimonial</i> este acel drept care are un conținut economic și, ca atare, poate fi evaluat în bani. Drepturile patrimoniale se clasifică în drepturi reale și drepturi de creanță. Drepturile reale sunt drepturi absolute și sunt opozabile <i>erga omnes</i> (tuturor).
2	b)	<i>Dreptul subiectiv civil patrimonial</i> este acel drept care are un conținut economic și, ca atare, poate fi evaluat în bani. Drepturile patrimoniale se clasifică în drepturi reale și drepturi de creanță. Drepturile de creanță sunt drepturi relative și sunt opozabile subiectului pasiv (debitorului) și – în condițiile și în limitele legii – avânzilor-cauză.
3	c)	<i>Obligația de a da (aut dare)</i> constă în îndatorirea de a constitui sau a transmite un drept real cu privire la un lucru. Transmiterea dreptului de proprietate în orice formă (contract, donație) se realizează prin obligația de a da. Obligația de a da nu se confundă cu obligația de a preda lucrul, care este o obligație de a face.
4	a)	În raport de obiectul lor, obligațiile se subclasifică astfel: obligația de a da, a face și a nu face; obligația pozitivă și obligația negativă; obligația de rezultat, determinată și obligația de diligență (de mijloace).
5	c)	Transmiterea dreptului de proprietate asupra unui bun cert (determinat), respectiv obligația de a da se consideră executată în chiar momentul încheierii contractului Potrivit art. 1674 C.civ., „Cu excepția cazurilor prevăzute de lege ori dacă din voința părților nu rezultă contrariul, proprietatea se strămută de drept cumpărătorului din momentul încheierii contractului, chiar dacă bunul nu a fost predat ori prețul nu a fost plătit încă”.
6	a)	Art. 537 C.civ. precizează că „Sunt imobile terenurile, izvoarele și cursurile de apă, plantațiile prinse în rădăcini, construcțiile și orice alte lucrări fixate în pământ cu caracter permanent, platformele și alte instalații de exploatare a resurselor submarine situate pe platoul continental, precum și tot ceea ce, în mod natural sau artificial, este încorporat în acestea cu caracter permanent”.
7	c)	Potrivit art. 542 alin. (1) C.civ., „Dacă nu se prevede altfel, sunt supuse regulilor referitoare la bunurile imobile și drepturile reale asupra acestora”. Intră în această categorie toate drepturile care au ca obiect un bun imobil, respectiv drepturile reale care au ca obiect un imobil, cu excepția dreptului de proprietate (dreptul de proprietate este imobil prin natură, deoarece dreptul se confundă cu lucrul).
8	b)	Art. 542 alin. (2) C.civ. prevede că „Celelalte drepturi patrimoniale (cu excepția drepturilor reale asupra imobilelor – n.a.) sunt supuse regulilor referitoare la bunurile mobile”.

Grila	Răspuns corect	Temei
9	b)	Art. 540 C.civ., purtând denumirea marginală „ <i>Bunuri mobile prin anticipație</i> ”, dispune în alin. (1): „ <i>Bogățiile de orice natură ale solului și subsolului, fructele neculese încă, plantațiile și construcțiile încorporate în sol devin mobile prin anticipație, atunci când, prin voința părților, sunt privite în natura lor individuală în vederea detașării lor</i> ”.
10	a)	Potrivit art. 538 C.civ., intitulat „ <i>Bunuri care rămân sau devin imobile</i> ”, „ <i>(1) Rămân bunuri imobile materialele separate în mod provizoriu de un imobil, pentru a fi din nou întrebuințate, atât timp cât sunt păstrate în aceeași formă, precum și părțile integrante ale unui imobil care sunt temporar detașate de acesta, dacă sunt destinate spre a fi reintegrate. (2) Materialele aduse pentru a fi întrebuințate în locul celor vechi devin bunuri imobile din momentul în care au dobândit această destinație</i> ”.
11	a), b)	Dreptul de proprietate asupra fructelor naturale și industriale se dobândește de la data separării de bunul care le-a produs [art. 550 alin. (2) C.civ.], iar asupra fructelor civile se dobândește „ <i>zi cu zi</i> ”, prin curgerea timpului [art. 550 alin. (3) C.civ.].
12	c)	Dreptul de proprietate asupra fructelor naturale și industriale se dobândește de la data separării de bunul care le-a produs [art. 550 alin. (2) C.civ.], iar asupra fructelor civile se dobândește „ <i>zi cu zi</i> ”, prin curgerea timpului [art. 550 alin. (3) C.civ.].
13	a)	Fructele sunt produse care derivă din folosirea unui lucru, fără a diminua (consuma) substanța bunului [art. 548 alin. (1) C.civ.].
14	c)	După cum sunt sau nu producătoare de fructe, bunurile se divid în bunuri frugifere și bunuri nefrugifere. Sunt frugifere bunurile care produc periodic, fără consumarea substanței lor, alte bunuri, denumite fructe. <i>De exemplu</i> , terenul produce recolte. Sunt nefrugifere bunurile care nu au calitatea de a da naștere la alte produse, mai exact, care nu produc fructe.
15	b)	Prerogativa urmăririi constă în posibilitatea titularului dreptului real de a pretinde restituirea lucrului de la orice persoană care l-ar deține. De exemplu, proprietarul poate cere restituirea bunului de la orice persoană l-ar deține prin acțiunea în revendicare; uzufructuarul poate cere predarea lucrului pentru a-l folosi și culege fructele de la proprietar (nud proprietar) dar și de la persoana care a dobândit ulterior bunul de la nudul proprietar; titularul dreptului de servitute își poate exercita dreptul chiar dacă fondul aservit a fost înstrăinat de proprietarul său; titularul dreptului de ipotecă (creditorul ipotecar) poate urmări bunul (imobilul ipotecat), chiar dacă debitorul a înstrăinat bunul.
16	a)	Productele sunt produse obținute dintr-un bun cu consumarea sau diminuarea substanței acestuia, precum copacii unor păduri, piatra dintr-o carieră (art. 549 C.civ.)

CAPITOLUL V

DREPT PROCESUAL CIVIL

§1. Teste grilă

1. Sunt obligații ale părților în procesul civil:

- a) obligația de a sprijini realizarea justiției, sens în care instanța poate solicita citirea ca martor a terțului persoană fizică sau a reprezentanților persoanei juridice care deține un înscris util în soluționarea cauzei, în vederea prezentării acestuia în instanță;
- b) de a îndeplini actele de procedură în ordinea, condițiile și termenele stabilite de lege sau de judecător;
- c) de a-și proba pretențiile și apărările, de a contribui la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia.

2. Sunt false următoarele afirmații:

- a) potrivit principiului publicității, procesul civil se desfășoară doar în prezența părților, nu și a altor persoane;
- b) ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege;
- c) principiul contradictorialității constituie o garanție a unui proces echitabil, care se aplică atât în faza judecătii, cât și a executării silite.

3. Principiul disponibilității presupune și faptul că:

- a) obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților;
- b) partea poate recunoaște pretențiile părții adverse;
- c) procesul civil se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legale.

4. Constituie o încălcare a principiului disponibilității:

- a) introducerea forțată, din oficiu, de către instanță, a altor persoane, în cazurile prevăzute de lege;
- b) schimbarea de către instanță a obiectului cererii de chemare în judecată;
- c) dreptul instanței de a pune în discuția părților recalificarea căii de atac atunci când aceasta poartă o denumire greșită.

5. Principiul contradictorialității:

- a) presupune că instanța își va întemeia hotărârea numai pe motive de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă, chiar dacă acestea nu au fost supuse, în prealabil, dezbaterii contradictorii;
- b) presupune și faptul că părțile au obligația de a expune un punct de vedere propriu față de afirmațiile părții adverse cu privire la împrejurări de fapt relevante în cauză;
- c) presupune și faptul că părțile au dreptul de a discuta și argumenta orice chestiune de fapt sau de drept invocată în cursul procesului de către orice participant la proces, inclusiv de către instanță din oficiu.

6. Potrivit principiului contradictorialității:

- a) părțile au obligația de a expune situația de fapt la care se referă pretențiile și apărările lor în mod corect și complet, fără a denatura sau omite faptele care le sunt cunoscute;
- b) instanța are facultatea de a supune discuției părților toate cererile, excepțiile și împrejurările de fapt sau de drept invocate;
- c) părțile au dreptul, în tot cursul procesului, de a fi reprezentate sau, după caz, asistate de avocat.

7. Potrivit principiului bunei-credințe:

- a) partea care nu își îndeplinește cu bună-credință obligațiile procesuale răspunde pentru prejudiciile materiale și morale cauzate, putând fi obligată și la plata unei amenzi judiciare;
- b) drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege, chiar dacă se încalcă drepturile procesuale ale altei părți;
- c) instanța poate dispune înfățișarea în persoană a părților, chiar atunci când acestea sunt reprezentate.

8. Partea care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv:

- a) răspunde pentru prejudiciile materiale și morale cauzate;
- b) poate răspunde doar pentru prejudiciile materiale cauzate;
- c) poate răspunde doar pentru prejudiciile morale cauzate.

9. Instanța poate dispune înfățișarea în persoană a părților:

- a) doar dacă acestea nu sunt reprezentate;
- b) doar dacă acestea nu sunt reprezentate de avocat;
- c) chiar și atunci când acestea sunt reprezentate.

10. Principiul contradictorialității presupune și faptul că:

- a) instanța nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, dacă legea nu prevede altfel;
- b) judecătorul investit cu soluționarea cauzei nu poate fi înlocuit pe durata procesului decât pentru motive temeinice, în condițiile legii;
- c) instanța își va întemeia hotărârea numai pe motive de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse, în prealabil, dezbaterii contradictorii.

11. Principiul nemijlocirii:

- a) este încălcat în cazul administrării probelor prin comisie rogatorie;
- b) presupune că probele se administrează de către instanța care judecă procesul, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel;
- c) presupune și faptul că, în cursul procesului, judecătorul va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii.

12. Constituie excepții de la principiul nemijlocirii:

- a) în cazul declarării necompetenței, dovezile administrate în fața instanței necompetente rămân câștigate judecății și instanța competentă investită cu soluționarea cauzei nu va dispune refacerea lor decât pentru motive temeinice;

b) în toate situațiile în care se formulează o cerere de asigurare a probelor;
c) dacă, ulterior constatării perimării, se face o nouă cerere de chemare în judecată, părțile pot folosi dovezile administrate în cursul judecării cererii perimate, în măsura în care noua instanță socotește că nu este necesară refacerea lor.

13. Potrivit principiului dreptului la apărare:

a) părțile au dreptul, în tot cursul procesului, de a fi reprezentate sau, după caz, asistate în condițiile legii;

b) în recurs, cererile și concluziile părților nu pot fi formulate și susținute decât prin avocat sau, după caz, consilier juridic, cu excepția situației în care partea sau mandatarul acesteia, soț ori rudă până la gradul al doilea inclusiv, este licențiată în drept;

c) partea care a câștigat procesul poate renunța la executarea unei hotărâri.

14. Potrivit principiului rolului activ al judecătorului în aflarea adevărului:

a) judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel;

b) judecătorul poate schimba, în orice situație, temeiul juridic al cererii de chemare în judecată;

c) judecătorul poate să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc.

15. În virtutea principiului rolului activ, judecătorul:

a) este îndreptățit să ceară părților să prezinte explicații, oral sau în scris, chiar dacă nu sunt menționate în cererea de chemare în judecată sau în întâmpinare;

b) poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii;

c) nu poate dispune administrarea probelor pe care le consideră necesare, dacă părțile se împotrivesc.

16. Principiul rolului activ al judecătorului în aflarea adevărului:

a) este încălcat atunci când judecătorul dispune introducerea în cauză a altor persoane;

b) presupune și faptul că judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel;

c) presupune și faptul că judecătorul să restabilească calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecării, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire, caz în care judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă.

17. Este adevărată următoarea afirmație:

a) soluționarea cauzei într-un termen optim și previzibil este o componentă a dreptului la un proces echitabil;

b) hotărârea judecătorească este supusă numai căilor de atac prevăzute de lege, în condițiile și termenele stabilite de aceasta, indiferent de mențiunile din dispozitivul ei, potrivit principiului egalității părților în procesul civil;

c) în nicio situație instanța nu se poate pronunțe din oficiu asupra anumitor cereri, întrucât ar încălca principiul disponibilității.

§2. Răspunsuri corecte

Grila	Răspuns corect	Temei
1	b), c)	Art. 10 alin. (1)
2	a)	<i>Per a contrario</i> , art. 17
3	a), b)	Art. 9 alin. (2), art. 9 alin. (3)
4	b)	<i>Per a contrario</i> , art. 9 alin. (2)
5	c)	Art. 14 alin. (2)-(4)
6	a)	Art. 14 alin. (3)
7	a)	Art. 12 alin. (2)
8	a)	Art. 12 alin. (2)
9	c)	Art. 13 alin. (4)
10	a), c)	Art. 14 alin. (1), art. 14 alin. (6)
11	b)	Art. 16
12	a), c)	Art. 137, art. 422 alin. (2)
13	a)	Art. 13 alin. (2)
14	a), c)	Art. 22 alin. (6), art. 22 alin. (2)
15	a), b)	Art. 22 alin. (2) și (3)
16	b), c)	Art. 22 alin. (4)
17	a)	Art. 6 alin. (1)
18	a)	Art. 30 alin. (4)
19	a), c)	Art. 30 alin. (4) și art. 919 alin. (1) lit. f) teza finală
20	a)	Art. 30 alin. (6)
21	c)	Art. 32
22	a), b)	Art. 205, art. 251 C.civ.
23	b)	Art. 57 alin. (5), art. 56 alin. (3) teza a II-a
24	c)	Art. 32
25	a)	Art. 33 teza I
26	b)	Art. 33
27	a)	Art. 107
28	a), b)	G. Răducan, M. Dinu, <i>Fișe de procedură civilă</i> , ed. a 6-a, Ed. Hamangiu, 2019, p. 25-26.
29	a)	Art. 35
30	a), b)	Art. 35 C.proc.civ., art. 2502 alin. (2) pct. 2 C.civ.
31	a), c)	Art. 34
32	a), b)	Art. 32
33	b)	<i>Per a contrario</i> , art. 35 teza a II-a
34	b)	Se schimbă o stare juridică, fiind înlocuită cu altă stare juridică.
35	c)	Obligația de restituire (predare) a bunului imobil este una personală, care rezultă <i>ex contractu</i> din contractul de locațiune